

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Menneske-Historien og Bibel-Historien hos Jøderne og de Christne

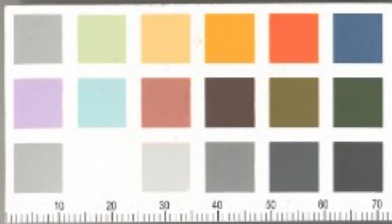
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 145. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1859_1255-txt-shoot-idm480/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sagen er nemlig den, at ligeim Menneske-Livet hos enhver af os, naar vi leve vor Alder ud, har en Barndom, en Ungdom, en Manddom og en Alderdom, saaledes maa Menneske-Livet ogsaa i det Store og det Hele, hos hvert Menneske-Folk og hos hele Menneske-Slægten, have de samme fire Aarstider, og det samme Anlæg til i dem at udvikle sig fra Dunkelhed til Klarhed; men naar, trods Synden og Døden, Adams faldne Ajon skulde udvikles i Guds-Menneskets Retning og naae Maaler, da maatte der af Guds Naade ske mange underlige Ting saavel i Tidens Løb som i Tidens Fylde, og deriblandt er da ogsaa den Hellige Skrift, som til Indledning giver os i paalideligt Udtog Menneskets Barndoms-Historie til Tunge-maalenes Blanding, giver os udførlig Menneskets Ungdoms-Historie hos Abrahams-Folket som den Forstefødt, og endelig Manddoms-Historiens Begyndelse med den tvivelsødt Guds-Søns Manddom og Stiftelsen af Christen-Folket, der gjennem Manddommen og Alderdommen skal fuldende Menneskets Levnetsløb, men med en ny Livs-Kraft, saa hverken Dinene dummes eller Huggen bæies paa de gamle Dage. Da imidlertid Ingen af Hedning-Stammerne kunde gaae i Spidsen ved Israels Frafald, saa synes den christelige Udvikling at standse i Middelalderen; men Hedningerne saar paa en Maade en jødisk Opdragelse. Det er Tempel-Hor-gaarden, givet til Hedningerne, som ikke skal opmaales, men dog heller ingenlunde oversees, da ikke blot det gamle Menneske-Liv ogsaa her er forbillede paa det ny, men det ny Liv, som altid følger med Troen

og Daaben", baade maa forudsættes virksomt og bevist sig i Fornøjelsen ved at komme fra Løjet, som
 den Søn under De.
 der haver den Skabne, han aldrig skal døe.
 og aldrig sin Klædning ørskide.

Naar Menigheden saaledes lærer, ikke at bygge enten sin Tro eller sit Liv paa Bøger, som aabenbar selv fattede begge Dele, og om hvøs Oprindelse, Hgthed, Overførelse og Forklaring der kan trættes til Dommegang, men grunder Bøgerne paa det velbevendte Tro og det velbevidnede Menneske-Liv hos Jøder og Christne, der gjør eet i Berherre Jesus Christus, da skiller Christen-Folket sig derved vistnok med Pennen ligesaa skarpt fra den saafaldte lærde Verden, som Menigheden med sin mundlige Daabs-Pagt skiller sig fra Verdens-Manden, med alt hans Væsen, og det er hvad man kalder „aaben Feide“, men det er ikke længere den forvirede, uendelige Trætte med mere eller mindre Selv-Modsigelse, som har været saa aandsfortærende, det er klarlig Liv imod Død og Lys imod Mørke, ielgelig ogsaa Sandhed mod Løgn i Mandens Nige.

Naar nemlig den Christne Menighed holder sig med sin Fællestro udelukkende til Herrens Munds Ord ved hans tilsvarende Gjæringer i Daaben og Nadveren, baade som Livs-Kilde og Livs-Næring, og naar Menighedens Lærere, som skrift-følge paa Guds Nige og paa Menneske-Livet, aldrig binder Byrder af Skrifterne til Menigheden, men paatager sig gladelig Ansvarer for deres Overensstemmelse baade med den Christne Tro og med alt hvad Mennesket virkelig veed om sit Liv og

